

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 106

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 11 februarie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 819 din 24 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 598 alin. (1) din Codul de procedură penală	2-3
Decizia nr. 851 din 10 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 112/1999 privind călătoriile gratuite în interes de serviciu și în interes personal pe căile ferate române	4-5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
62. — Ordin al ministrului transporturilor pentru publicarea acceptării rectificării aduse Rezoluției MSC.269(85) prin documentul MSC 85/26/Add.1/Corr.2 al Organizației Maritime Internaționale din 19 octombrie 2015	6
103. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a)—i), art. 294 alin. (2) și art. 296 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal	7-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 819**

din 24 noiembrie 2015

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 598 alin. (1)
din Codul de procedură penală**

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 598 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Viorica Luca în Dosarul nr. 7.201/55/2015 al Judecătoriei Arad — Secția penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.403D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra notelor scrise depuse la dosar de către autoarea excepției prin care se solicită admiterea acesteia.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 155/2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din data de 1 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 7.201/55/2015, **Judecătoria Arad — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 598 alin. (1) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Viorica Luca cu ocazia soluționării unei contestații la executare.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarea acesteia susține că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, deoarece între cazurile în care se poate promova o contestație împotriva executării hotărârii penale nu este trecută și „eroarea judiciară notorie”, precum și ipoteza „în alte cazuri”. Arată că textul criticat este neconstituțional și prin faptul că nu permite instanței competente să judece contestația în executare și să efectueze inclusiv un examen al fondului cauzei. În continuare, expune situația de fapt, apreciind că în speță s-a produs o eroare judiciară cu consecința privării sale de libertate.

6. **Judecătoria Arad — Secția penală** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt conforme Constituției. Arată că procedura de soluționare a erorilor materiale ivite în cursul întocmirii actelor în cadrul procesului penal, alături de procedura modificărilor efectuate în actele procedurale și de înlăturare a unor omisiuni vădite, are o reglementare distinctă în Codul de procedură penală în cadrul capitolului IV — art. 277—279, astfel că această materie nu face obiectul contestației la executare. De asemenea, eventualele erori asupra judecării fondului cauzei, descoperite ulterior rămânerii definitive a unei hotărâri penale, urmează a fi soluționate prin exercitarea unei căi

extraordinare de atac prevăzute de Codul de procedură penală, nefăcând nici această materie obiectul contestației la executare.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** arată că dispozițiile legale criticate stabilesc cazurile în care se poate face contestație la executare, aceasta fiind o modalitate de rezolvare a cererilor sau plângerilor ocazionate de punerea în executare a hotărârilor penale. Prin contestația la executare nu se reclamă nelegalitatea sau netemeinicia hotărârilor penale definitive, ci nelegalitatea ce s-ar constata prin punerea în executare a hotărârii. Apreciază că textul de lege criticat nu îngrădește liberul acces la justiție, întrucât contestația la executare reprezintă, în sine, o garanție a realizării acestui drept, iar în ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 23 alin. (1), (9), (12) și (13) din Legea fundamentală, reține că acestea nu sunt incidente în cauză.

9. Referitor la invocarea art. 53 alin. (1) din Legea fundamentală, menționează că prevederile legale criticate, prin conținutul reglementării lor, nu pun în discuție restrângeri ale exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale. De asemenea, apreciază că acceptarea criticilor de neconstituționalitate, care vizează completarea normelor supuse controlului, ar echivala cu transformarea instanței de contencios constituțional într-un legislator pozitiv, ceea ce ar contraveni art. 61 din Constituție, potrivit căruia „*Parlamentul este [...] unica autoritate legiuitoare a țării*”, fiind în contradicție și cu dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, conform cărora „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 598 alin. (1) din Codul de procedură penală cu următorul conținut: „*Contestația împotriva executării hotărârii penale se poate face în următoarele cazuri:*

a) *când s-a pus în executare o hotărâre care nu era definitivă;*

b) *când executarea este îndreptată împotriva altei persoane decât cea prevăzută în hotărârea de condamnare;*

c) *când se ivește vreo nelămurire cu privire la hotărârea care se execută sau vreo împiedicare la executare;*

d) când se invocă amnistia, prescripția, grațierea sau orice altă cauză de stingere ori de micșorare a pedepsei.”

13. În opinia autoarei excepției, prevederile criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (1)—(3) referitor la accesul liber la justiție, art. 23 alin. (1), (9), (12) și (13) referitor la libertatea individuală, art. 52 alin. (3) referitor la răspunderea patrimonială a statului pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, în ceea ce privește critica potrivit căreia printre cazurile în care se poate promova o contestație împotriva executării hotărârii penale nu figurează „eroarea judiciară notorie”, și nici ipoteza generală, cuprinzătoare „în alte cazuri”, Curtea apreciază că aceasta nu poate fi reținută. Astfel, Curtea observă că autoarea excepției tinde la relevarea pretinsei neconstituționalități a textului de lege criticat prin raportare nu la conținutul normativ intrinsec, ci prin raportare la o anumită soluție legislativă pe care acesta nu o cuprinde. Or, analiza unor astfel de critici de neconstituționalitate nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată” și, prin urmare, nu are competența de a cenzura o eventuală omisiune legislativă. În acest sens, Curtea Constituțională a statuat în mod constant în jurisprudența sa (spre exemplu, Decizia nr. 159 din 10 noiembrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 4 februarie 1999) că nu își poate asuma rolul de a crea, de a abroga sau de a modifica o normă juridică spre a îndeplini rolul de legislator pozitiv și nici nu se poate substitui legiuitorului pentru adăugarea unor noi prevederi celor instituite.

15. În continuare, Curtea observă că procedura contestației la executare este calificată ca un mijloc procesual de rezolvare a situațiilor relative la executarea hotărârii, după rămânerea definitivă a acesteia. Astfel, procedura contestației la executare este o modalitate de rezolvare a cererilor sau plângerilor ocazionate de punerea în executare a hotărârilor penale. Prin contestația la executare nu se reclamă nelegalitatea sau netemeinicia hotărârilor penale definitive, ci nelegalitatea ce s-ar constata prin punerea în executare a hotărârii. Prin Decizia nr. 329 din 3 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 10 mai 2007, și Decizia nr. 77 din 8 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 23 februarie 2005, Curtea a reținut că dispozițiile referitoare la contestația la executare constituie norme de procedură, iar, conform art. 126 alin. (2) din Constituție, procedura de judecată este prevăzută numai prin lege, stabilirea unor reguli speciale de procedură, precum și a

modalităților de exercitare a drepturilor procesuale (cum este și cea privind cazurile în care se poate face contestație la executare) fiind realizată de legiuitor în exercitarea competenței sale constituționale. Curtea a statuat în acest sens că „legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și în modalitățile instituite de lege”.

16. Curtea observă că, referitor la hotărârile judecătorești definitive, prin Decizia nr. 1.470 din 8 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 2 decembrie 2011, a statuat că hotărârile penale definitive sunt susceptibile de modificări și schimbări în cursul executării numai ca urmare a descoperirii unor împrejurări care, dacă erau cunoscute în momentul pronunțării hotărârii, ar fi condus la luarea altor măsuri împotriva făptuitorului, ori ca urmare a unor împrejurări intervenite după ce hotărârea a rămas definitivă. În aceste situații apare necesitatea de a se schimba conținutul hotărârii puse în executare în acord cu situația obiectivă prin operarea modificărilor corespunzătoare în procedura executării. Instanțele superioare nu trebuie să își folosească dreptul de reformare decât pentru a corecta erorile de fapt sau de drept și erorile judiciare, și nu pentru a proceda la o nouă analiză. (Hotărârea din 7 iulie 2009, pronunțată în Cauza *Stanca Popescu împotriva României*, paragraful 99, și Hotărârea din 24 iulie 2003, pronunțată în Cauza *Ryabykh împotriva Rusiei*, paragraful 52).

17. De asemenea, Curtea reține că, prin Decizia nr. 284 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 344 din 21 mai 2012, și Decizia nr. 530 din 12 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 13 ianuarie 2014, a statuat că din prevederile constituționale ale art. 124 alin. (2), potrivit cărora „Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți”, precum și ale art. 126 alin. (1), potrivit cărora „Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege”, se desprinde principiul plenitudinii de jurisdicție a instanțelor judecătorești. Acesta presupune, printre altele, că instanțele judecătorești sunt îndreptățite să judece orice pricini sau toate litigiile de o anumită categorie, cu excepția acelor date, prin dispoziții legale exprese, în competența altor instanțe sau organe. Or, rejudecarea cauzei după anularea sau desființarea hotărârii de condamnare pentru un fapt nou sau recent descoperit care dovedește că s-a produs o eroare judiciară are o reglementare distinctă în Codul de procedură penală în cadrul capitolului VI — art. 538—542, această materie nefăcând obiectul contestației la executare.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Viorica Luca în Dosarul nr. 7.201/55/2015 al Judecătoriei Arad — Secția penală și constată că dispozițiile art. 598 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Arad — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 noiembrie 2015.

PREȘEDINTE,
DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 851

din 10 decembrie 2015

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (1) lit. b)
din Ordonanța Guvernului nr. 112/1999 privind călătoriile gratuite în interes de serviciu
și în interes personal pe căile ferate române**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 112/1999 privind călătoriile gratuite în interes de serviciu și în interes personal pe căile ferate române, excepție ridicată de Alexandru Popescu în Dosarul nr. 37.816/3/2014* al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 899D/2015.

2. La apelul nominal se prezintă, personal, Alexandru Popescu, autor al excepției de neconstituționalitate. Lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât instituie o discriminare pe criterii de sex în ceea ce privește vechimea în muncă necesară pentru a se elibera pensionarilor permise anuale gratuite C.F.R.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că în cuprinsul Ordonanței Guvernului nr. 112/1999 nu există dispoziții de natură a genera situații discriminatorii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 10 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 37.816/3/2014*, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 112/1999 privind călătoriile gratuite în interes de serviciu și în interes personal pe căile ferate române.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Alexandru Popescu cu ocazia soluționării unei cereri având ca obiect „obligatia de a face”.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat instituie o discriminare pe criteriu de sex în ceea ce privește vechimea în muncă necesară pentru eliberarea permiselor anuale CFR, în cazul pensionarilor, și solicită „să se constate dreptul la eliberarea permiselor gratuite CFR, în mod unitar, atât pentru femei, cât și pentru bărbați, care au fost salariați și au ieșit la pensie, fără a exista diferențe în funcție de vechimea în muncă.”

7. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, instanța

de judecată arată că „nu se produce nicio discriminare între bărbați și femei atunci când legiuitorul a stabilit, în conținutul Ordonanței Guvernului nr. 112/1999, condițiile privind acordarea permiselor de călătorie gratuite pentru bărbați și femei, foști salariați CFR, pensionari la momentul solicitării permiselor.” Astfel, subliniază că textul criticat stabilește că pensionarii care la data pensionării nu mai erau salariați ai CFR sau alte unități feroviare menționate în acest act normativ, dar care întrunesc o vechime în muncă de 25 de ani la bărbați, respectiv de 20 de ani la femei, pot solicita acordarea permiselor gratuite de călătorie pe căile ferate române. Legiuitorul a stabilit această vechime necesară în cadrul unităților CFR pentru foștii salariați, „având în vedere condițiile concrete de viață și muncă ale femeilor care lucrează zilnic în unitățile CFR, cât și acasă, în gospodărie, depunând un efort dublu față de bărbați, și trebuind să se facă față unei uzuri duble”.

8. În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile art. 8 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 112/1999 sunt neconstituționale, având în vedere că textul criticat „nu instituie criterii rezonabile care să justifice diferența de tratament între femei și bărbați din punct de vedere al condițiilor de a beneficia de permise de călătorie gratuite”. În acest context, invocă cele reținute de Curtea de la Luxembourg prin Decizia din 13 noiembrie 2008, pronunțată în Cauza *Comisia Comunităților Europene contra Italiei C-46/07*, precum și în Decizia din 26 martie 2009, pronunțată în Cauza *Comisia Comunităților Europene contra Greciei C-559/07*, în sensul că „măsurile sociale trebuie să contribuie la asigurarea unei vieți profesionale a femeilor egale cu cea a bărbaților”.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 8 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 112/1999 privind călătoriile gratuite în interes de serviciu și în interes personal pe căile ferate române, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 766 din 20 august 2004, potrivit căroră „(1) Pensionarii și membrii lor de familie beneficiază de permise de călătorie pe căile ferate române, în mod gratuit, dacă la data pensionării persoana care se pensionează îndeplinește una dintre următoarele condiții:[...]”

b) este salariată la altă unitate decât cele prevăzute la art. 1, art. 2 alin. (1) lit. a) și b) și art. 3 sau, după caz, nu este salariată la data pensionării și are o vechime de 25 de ani, bărbații, și 20 de ani, femeile, în unitățile prevăzute la art. 1, art. 2 alin. (1) lit. a) și b), art. 3 și art. 4 alin. (2) pentru salariații încadrați la aceste unități la data privatizării, precum și în unitățile desprinse din cadrul fostului Departament al căilor ferate și fostei Societăți Naționale a Căilor Ferate Române, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 570/1991 privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 235/1991 și reorganizarea activității transporturilor feroviare, cu modificările ulterioare.”

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, această reglementare contravine dispozițiilor constituționale ale art. 4 alin. (2) coroborat cu art. 16 alin. (1) din Constituția României, referitoare la egalitatea între cetățeni.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că Ordonanța Guvernului nr. 112/1999 reglementează acordarea în mod gratuit a permiselor de călătorie pe căile ferate române pentru pensionarii care se încadrează în una din ipotezele prevăzute la art. 8 din ordonanță, și anume aceea ca la data pensionării să fie salariați ai unităților feroviare prevăzute la art. 1, art. 2 alin. (1) lit. a) și b) și art. 3 din ordonanță și să întrunească o vechime de cel puțin 10 ani în aceste unități sau în cadrul persoanelor juridice din care aceste unități au rezultat prin reorganizare [art. 8 alin. (1) lit. a) prima teză], respectiv aceea că la data pensionării nu mai erau salariați ai unităților feroviare menționate, dar întrunesc o vechime de cel puțin 10 ani în aceste unități sau în cadrul persoanelor juridice din care aceste unități au rezultat prin reorganizare, iar concedierea din aceste unități nu le este imputabilă, fiind incidente dispozițiile art. 65 din Codul muncii. În plus față de aceste cerințe, legiuitorul a instituit și condiția ca persoana „să nu se fi angajat cu contract de muncă pe perioadă nedeterminată la alte unități până la data pensionării” [art. 8 alin. (1) lit. a) a doua teză].

15. În acest context, Curtea constată că s-a mai pronunțat cu privire la conformitatea prevederilor art. 8 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 112/1999 cu Legea fundamentală, în acest sens fiind Decizia nr. 898 din 25 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 865 din 20 decembrie 2012. Prin această decizie, Curtea a respins ca neîntemeiate criticile formulate, întrucât „condițiile diferite stabilite de legiuitor pentru acordarea în mod gratuit a permiselor de călătorie pe căile ferate române sunt determinate de situația diferită în care se găsesc categoriile de persoane mai sus arătate”.

19. Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Alexandru Popescu în Dosarul nr. 37.816/3/2014* al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că prevederile art. 8 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 112/1999 privind călătoriile gratuite în interes de serviciu și în interes personal pe căile ferate române sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 decembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN pentru publicarea acceptării rectificării aduse Rezoluției MSC.269(85) prin documentul MSC 85/26/Add.1/Corr.2 al Organizației Maritime Internaționale din 19 octombrie 2015

Având în vedere Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 676/2010 privind publicarea acceptării amendamentelor la Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare, așa cum a fost amendată, adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin anexa nr. 1 la Rezoluția MSC.269(85) a Comitetului Securității Maritime din 4 decembrie 2008 și a amendamentelor la Protocolul din 1988 privind Convenția internațională din 1966 asupra liniilor de încărcare, așa cum a fost amendat, adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.270(85) a Comitetului Securității Maritime din 4 decembrie 2008,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se publică rectificarea adusă Rezoluției MSC.269(85) prin documentul MSC 85/26/Add.1/Corr.2 al Organizației Maritime Internaționale din 19 octombrie 2015, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor,
Marius Humelnicu,
secretar de stat

București, 2 februarie 2016.
Nr. 62.

ANEXĂ

ORGANIZAȚIA MARITIMĂ INTERNAȚIONALĂ
Comitetul Securității Maritime
A 85-a sesiune
Agenda pct. 26

MSC 85/26/Add.1/Corr.2
19 octombrie 2015
Original: ENGLEZĂ

RAPORTUL COMITETULUI SECURITĂȚII MARITIME privind cea de-a optzeci și cincea sesiune a sa

Rectificare
ANEXA 4

REZOLUȚIA MSC.269(85)
(adoptată la 4 decembrie 2008)

Adoptarea amendamentelor la Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare, așa cum a fost amendată

În anexa nr. 1, textul paragrafului 5 se modifică după cum urmează:

„Ultima frază din paragraful 4.1.1.2 se mută într-un nou paragraf distinct 4.1.1.3 și următoarele paragrafe existente se renumerează în mod corespunzător. În legătură cu aceasta, în paragrafele 3.1 și 7.4.3 existente, referirea la paragraful 4.1.1.5 se înlocuiește cu referirea la paragraful 4.1.1.6; în paragraful 4.1.1.5.13 renumerotat, referirile la paragrafele 4.1.1.4.3 și 4.1.1.4.10 se înlocuiesc cu referirile la paragrafele 4.1.1.5.3 și, respectiv, 4.1.1.5.10; în paragraful 4.1.3.1 existent, referirea la paragraful 4.1.1.6 se înlocuiește cu referirea la paragraful 4.1.1.7; și, în paragrafele 7.2.1 și 7.2.2 existente, referirea la paragraful 4.1.1.8 se înlocuiește cu referirea la paragraful 4.1.1.9.”

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a)—i), art. 294 alin. (2) și art. 296 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal**

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,
în baza prevederilor art. 294 alin. (1) lit. a)—i), art. 294 alin. (2) și (3) și art. 296 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunile de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a)—i), art. 294 alin. (2) și art. 296 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Referirile la Codul fiscal din prezentele instrucțiuni reprezintă referiri la titlul VII „Taxa pe valoarea adăugată” din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.222/2006 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a)—i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.043 din 29 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 22 ianuarie 2016.
Nr. 103.

ANEXĂ

INSTRUCȚIUNI**de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a)—i), art. 294 alin. (2) și art. 296 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal**

Art. 1. — (1) Prin prezentele instrucțiuni se reglementează modul de justificare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată cu drept de deducere pentru operațiunile prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a)—i), art. 294 alin. (2) și art. 296 din Codul fiscal.

(2) Justificarea scutirilor prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a)—i), art. 294 alin. (2) și art. 296 din Codul fiscal se face de către persoana impozabilă care poate avea calitatea de furnizor/prestator sau, după caz, de beneficiar. Scutirea de taxă pe valoarea adăugată se aplică numai în situația în care locul operațiunii se consideră a fi în România, conform prevederilor art. 275 și 278 din Codul fiscal. În cazul serviciilor pentru care ar fi aplicabile prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, dacă nu se pot prezenta dovezi din care să rezulte că beneficiarul este o persoană impozabilă, se aplică regulile prevăzute la art. 278 alin. (3)—(5) din Codul fiscal pentru stabilirea locului prestării serviciilor, iar dacă, potrivit acestor reguli, locul prestării este în România, prestatorul poate aplica o scutire de TVA prevăzută de Codul fiscal, în condițiile justificării acesteia conform prezentelor instrucțiuni, în caz contrar operațiunea fiind taxabilă.

(3) În sensul prezentelor instrucțiuni:

a) prin contract se înțelege și comanda, urmată de executarea acesteia;

b) prestatorul este orice persoană care acționează în nume propriu și facturează o prestare de servicii în sensul art. 271 din Codul fiscal;

c) beneficiarul este persoana pe numele căreia a fost emisă o factură pentru o prestare de servicii sau pentru o livrare de bunuri;

d) prin *furnizor* se înțelege orice persoană impozabilă care realizează o livrare de bunuri conform art. 270 din Codul fiscal, respectiv producătorul bunurilor sau proprietarul bunurilor ori persoana impozabilă care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane impozabile, în sensul art. 270 alin. (2) din Codul fiscal;

e) sunt considerate exporturi livrările de bunuri prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a) și b) din Codul fiscal și acestea reprezintă livrările de bunuri care sunt transportate de pe teritoriul Uniunii Europene, astfel cum este definit la art. 267 din Codul fiscal, în afara Uniunii Europene. Exporturile au locul livrării în România conform prevederilor art. 275 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, dacă transportul bunurilor începe din România și se termină în afara teritoriului Uniunii Europene, indiferent dacă ieșirea de pe teritoriul Uniunii Europene are loc prin punctele vamale aparținând autorității vamale a României sau ale altui stat membru. Sunt de asemenea considerate exporturi și bunurile care sunt transportate din România în afara Uniunii Europene, în lipsa unei tranzacții comerciale, cum ar fi de exemplu: transportul unui stoc de bunuri din România într-o țară terță în vederea efectuării de activități economice, livrările de bunuri care necesită instalare realizată de furnizor sau de altă persoană în contul său, pe teritoriul unui stat din afara Uniunii Europene;

f) furnizorul menționat la lit. d), care realizează operațiunile menționate la lit. e), este denumit *exportator*.

(4) Pentru acele operațiuni care prin natura lor nu permit operatorilor economici să fie în posesia documentelor de justificare a scutirii în momentul faptului generator, prezentarea documentelor pentru justificarea scutirii de taxă se va face în termen de maximum 90 de zile calendaristice de la data la care a intervenit faptul generator de taxă pentru operațiunea în cauză.

(5) Dacă pentru operațiuni scutite de taxă sunt emise facturi pentru valoarea totală ori parțială a unor operațiuni înaintea faptului generator de taxă sau sunt emise facturi pentru avansuri, scutirea se justifică în conformitate cu prevederile prezentelor instrucțiuni, în termenul prevăzut la alin. (4), de la data faptului generator de taxă.

(6) În situația în care la data la care se efectuează o inspecție fiscală, persoana impozabilă nu este în posesia documentelor de justificare a scutirii și nu este depășit termenul prevăzut la alin. (4), organele de inspecție fiscală nu consideră operațiunile ca fiind taxabile.

(7) În situația în care la data la care se efectuează o inspecție fiscală persoana impozabilă nu este în posesia documentelor de justificare a scutirii și este depășit termenul prevăzut la alin. (4), organele de inspecție fiscală obligă persoana impozabilă la colectarea TVA de la data faptului generator de taxă.

(8) Dacă inspecția fiscală a fost deja efectuată și, ulterior expirării termenului prevăzut la alin. (4), fără să depășească termenul legal de prescripție, persoana impozabilă intră în posesia documentelor de justificare a scutirii de taxă, aceasta procedează la regularizare în scopul aplicării scutirii de TVA de la data faptului generator de taxă, urmând ca organul fiscal competent să efectueze reverificarea în conformitate cu prevederile Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

(9) În situația în care la data la care se efectuează o inspecție fiscală persoana impozabilă justifică scutirea de TVA, dar se constată că dovada scutirii a fost primită după expirarea termenului prevăzut la alin. (4), scutirea se aplică de la data faptului generator de taxă.

(10) Scutirile cu drept de deducere sunt aplicate în măsura în care persoanele impozabile pot justifica scutirea cu documentele prevăzute de prezentele instrucțiuni. Aplicarea regimului de taxare pentru operațiuni scutite cu drept de deducere de către persoanele impozabile nu va fi sancționată de organele de inspecție fiscală.

(11) În cazul operațiunilor intracomunitare pentru care se aplică măsuri de simplificare în domeniul taxei pe valoarea adăugată, nu se aplică prevederile referitoare la termenul menționat la alin. (4), pentru justificarea scutirii de TVA putând fi avute în vedere alte elemente, precum termenul prevăzut în contract sau alte aspecte specifice aplicării măsurilor de simplificare.

Art. 2. — (1) Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată, în conformitate cu prevederile art. 294 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, livrările de bunuri expediate sau transportate în afara Uniunii Europene de furnizor sau de altă persoană în contul său. Prin *persoană care expediază sau transportă bunuri în afara Uniunii Europene în contul furnizorului* se înțelege orice persoană care face transportul. Potrivit prevederilor contractuale dintre furnizor și cumpărător, furnizorul poate face transportul bunurilor în afara Uniunii Europene cu mijloace proprii sau poate apela la o altă persoană pentru efectuarea transportului, cum ar fi, de exemplu, un transportator sau o casă de expediții.

(2) Scutirea de taxă prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se justifică de către exportator cu următoarele documente:

a) factura, care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, sau, dacă transportul bunurilor nu presupune o tranzacție, documentele solicitate de autoritatea vamală pentru întocmirea declarației vamale de export;

b) unul dintre următoarele documente:

1. certificarea încheierii operațiunii de export de către biroul vamal de export sau, după caz, notificarea de export certificată de biroul vamal de export, în cazul declarației vamale de export pe cale electronică; sau

2. exemplarul 3 al documentului administrativ unic, folosit ca declarație de export pe suport hârtie, certificat pe verso de biroul vamal de ieșire.

Art. 3. — (1) Potrivit prevederilor art. 294 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată livrările de bunuri expediate sau transportate în afara Uniunii Europene de către cumpărătorul care nu este stabilit în România sau de altă persoană în contul său. Astfel de livrări au loc în cadrul unor contracte prin care persoana obligată să transporte bunurile în afara Uniunii Europene este cumpărătorul nestabilit în România sau altă persoană în contul său.

(2) Scutirea de taxă pe valoarea adăugată prevăzută la alin. (1) se justifică de furnizorul care realizează livrarea cu documentele prevăzute la art. 2 alin. (2).

Exemplu: Societatea A, stabilită și înregistrată în scopuri de TVA în România, livrează piese de schimb către societatea B, stabilită și înregistrată în scopuri de TVA în Spania. Societatea B nu este stabilită în România. Condiția de livrare a bunurilor este ex-works, transportul bunurilor fiind în sarcina societății B, care transportă piesele de schimb din România în Canada, bunurile fiind ulterior livrate de către societatea B către societatea C stabilită în Canada. Formalitățile vamale de export sunt realizate în România, declarația vamală de export fiind întocmită pe numele societății B din Spania, care este menționată ca și expeditor/exportator în cadrul declarației vamale. Întrucât exportul bunurilor în Canada este realizat de societatea B din Spania, aceasta justifică scutirea de TVA cu documentele prevăzute la alin. (2). Societatea B din Spania are obligația înregistrării în scopuri de TVA în România conform art. 316 alin. (4) din Codul fiscal. Livrarea efectuată de societatea A către societatea B este o livrare locală, taxabilă în România conform regulilor generale.

(3) În cazul în care livrarea de bunuri se referă la bunuri cumpărate în România de călători persoane fizice, nestabiliți în Uniunea Europeană, care sunt transportate în bagajul personal al călătorului, scutirea de taxă pe valoarea adăugată se aplică potrivit procedurilor și condițiilor stabilite prin ordin distinct al ministrului finanțelor publice.

Art. 4. — (1) Sunt scutite de taxă, potrivit prevederilor art. 294 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, prestările de servicii, inclusiv transportul și serviciile accesorii transportului, altele decât cele scutite conform art. 292 din Codul fiscal, legate direct de exportul de bunuri.

(2) Scutirea de taxă prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, pentru serviciile de transport de bunuri legate direct de exportul de bunuri, se justifică de prestator în măsura în care locul prestării serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 278 din Codul fiscal, și dacă aceasta ar fi fost persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul în care nu se aplică o scutire de taxă. Documentele pe baza cărora se justifică scutirea de taxă sunt:

a) factura, care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, sau, după caz, pentru persoanele care prestează efectiv serviciul de transport, documentul specific de transport, dacă acesta conține cel puțin informațiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal;

b) contractul încheiat cu beneficiarul;

c) documentele specifice de transport prevăzute la alin. (4), în funcție de tipul transportului, sau, după caz, copii de pe aceste documente;

d) documente din care să rezulte că bunurile transportate au fost exportate.

Exemplul 1: A facturează către B un transport din Italia în Elveția. Ambele companii sunt persoane impozabile stabilite în România. Locul serviciului de transport este în România,

conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, cu toate că locul exportului de bunuri este în Italia. Fiind un transport aferent unui export de bunuri, prestatorul va justifica scutirea de taxă, deoarece beneficiarul este o persoană impozabilă stabilită în România și prestatorul ar fi avut obligația plății taxei dacă operațiunea nu ar fi fost scutită de taxă. Același raționament s-ar aplica și în cazul în care transportul ar fi efectuat din România în Turcia sau în orice altă țară din afara Uniunii Europene, între două persoane impozabile stabilite în România.

Exemplul 2: A facturează către B un transport din Italia în Elveția. A este o persoană impozabilă stabilită în România, iar B este o persoană impozabilă stabilită în Italia. Locul serviciului de transport este în Italia, conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal și în condițiile stabilite prin normele de aplicare a acestui articol. În acest caz, serviciul fiind neimpozabil în România, nu este necesară justificarea scutirii de taxă. Deși operațiunea reprezintă o prestare intracomunitară de servicii, A nu va fi obligat să înscrie această operațiune în declarația recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal, fiind scutită de taxă în statul beneficiarului.

Exemplul 3: A facturează către B un transport din China în SUA. Ambele companii sunt persoane impozabile stabilite în România. Începând cu data de 1 ianuarie 2011, locul serviciului de transport nu este considerat a fi în România, conform art. 278 alin. (7) din Codul fiscal, prin urmare serviciul este neimpozabil în România din punctul de vedere al TVA.

(3) Dacă locul serviciului de transport de bunuri este în România și beneficiarul ar fi persoana obligată la plata taxei conform art. 307 din Codul fiscal, dacă operațiunea nu ar fi scutită, acesta justifică scutirea de taxă prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, pentru serviciile de transport legate direct de exportul de bunuri, cu:

a) factura emisă de prestator sau, după caz, pentru persoanele care prestează efectiv serviciul de transport, documentul specific de transport, dacă acesta conține cel puțin informațiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal;

b) contractul încheiat cu prestatorul;

c) documentele specifice de transport, în funcție de tipul transportului, sau, după caz, copii de pe aceste documente;

d) documente din care să rezulte că bunurile transportate au fost exportate din Uniunea Europeană.

Dacă beneficiarul nu poate justifica scutirea de taxă, operațiunile sunt considerate taxabile. În cazul în care sunt achiziții intracomunitare de servicii, se aplică prevederile specifice de declarare a acestor operațiuni.

Exemplu: A facturează către B un transport din Italia în Elveția. A este o persoană impozabilă stabilită în Franța, iar B este o persoană impozabilă stabilită în România. Locul serviciului de transport este în România, conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal. Fiind un transport aferent unui export de bunuri, beneficiarul va justifica scutirea de taxă, deoarece prestatorul nu este o persoană impozabilă stabilită în România și beneficiarul ar fi avut obligația plății taxei conform art. 307 alin. (2) din Codul fiscal, dacă operațiunea nu ar fi fost scutită de taxă. Deși operațiunea reprezintă o achiziție intracomunitară de servicii, B nu ar avea obligația să înscrie această operațiune în declarația recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal, dacă justifică scutirea de taxă.

(4) În sensul prevederilor alin. (2) și (3), prin *documente specifice de transport, în funcție de tipul transportului*, se înțelege documente precum:

a) în cazul transportului auto: Convenția referitoare la contractul de transport internațional de mărfuri pe șosele (CMR) întocmită conform Decretului nr. 451/1972 privind aderarea Republicii Socialiste România la Convenția referitoare la contractul de transport internațional de mărfuri pe șosele (CMR), carnetul TIR și, după caz, documentul de tranzit vamal comunitar T1;

b) în cazul transportului feroviar: scrisoarea de trăsură, documentul de transport internațional pe căile ferate, documentul de transmitere a vagonului la calea ferată vecină, care să confirme ieșirea mărfii din Uniunea Europeană, și, după caz, documentul de tranzit vamal comunitar T1;

c) în cazul transportului multimodal cale ferată—naval: scrisoarea de trăsură și foaia de conosament și, după caz, documentul de tranzit vamal comunitar T1;

d) în cazul transportului prin conducte: documentul emis de transportator, cuprinzând date referitoare la bunurile transportate, și, după caz, documentul de tranzit vamal comunitar T1.

(5) Scutirea de taxă pentru transporturile de bunuri prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se aplică și în cazul transporturilor combinate. Justificarea scutirii se realizează pe baza documentelor prevăzute la alin. (2), în cazul prestatorului, sau la alin. (3), în cazul beneficiarului, precum și a documentelor specifice fiecărui tip de transport care intră în componența transportului combinat.

(6) Scutirea de taxă prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, pentru serviciile accesorii transportului legat direct de exportul de bunuri, se justifică de către prestatorul serviciilor, în măsura în care locul prestării serviciilor este considerat a fi în România în conformitate cu prevederile art. 278 din Codul fiscal și dacă acesta ar fi fost persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul în care nu ar fi aplicată o scutire de taxă. Documentele pe baza cărora se justifică scutirea de taxă sunt:

a) contractul încheiat cu beneficiarul;

b) factura care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal;

c) documentele din care să rezulte că sunt servicii accesorii unui transport de bunuri care au fost exportate din Uniunea Europeană.

Exemplul 1: A facturează către B un serviciu de descărcare de bunuri efectuat în Elveția, aferent unui transport din Italia în Elveția. Ambele companii sunt persoane impozabile stabilite în România. Locul serviciului de descărcare este în România, conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal. Fiind un serviciu accesoriu unui transport aferent unui export de bunuri, prestatorul va justifica scutirea de taxă, deoarece beneficiarul este o persoană impozabilă stabilită în România și prestatorul ar fi avut obligația plății taxei dacă operațiunea nu ar fi fost scutită de taxă.

Exemplul 2: A facturează către B un serviciu de descărcare de bunuri efectuat în Elveția, aferent unui transport din Italia în Elveția. A este o persoană impozabilă stabilită în România, iar B este o persoană impozabilă stabilită în Italia. Locul serviciului de descărcare este în Italia, conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal și în condițiile stabilite prin normele de aplicare a acestui articol. În acest caz, serviciul fiind neimpozabil în România, nu este necesară justificarea scutirii de taxă. Deși operațiunea reprezintă o prestare intracomunitară de servicii, A nu va fi obligat să înscrie această operațiune în declarația recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal, operațiunea fiind scutită de taxă în statul beneficiarului.

Exemplul 3: A facturează către B un serviciu de încărcare de bunuri în camioane, serviciul fiind efectuat pe teritoriul Serbiei. Bunurile sunt transportate din Serbia în Elveția. Ambele companii sunt persoane impozabile stabilite în România. Locul serviciului de încărcare este în România, conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal. Nefiind un serviciu accesoriu unui transport aferent unui export de bunuri din teritoriul Uniunii Europene, nu este aplicabilă nicio scutire de taxă. Persoana obligată la plata taxei este prestatorul, conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal, care va emite o factură cu TVA către B.

(7) Dacă locul serviciilor accesorii transportului legat direct de exportul de bunuri este în România, scutirea de taxă prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se justifică de

beneficiarul serviciilor, dacă acesta ar fi persoana obligată la plata taxei conform art. 307 din Codul fiscal, în situația în care operațiunea nu ar fi scutită, pe baza următoarelor documente:

- a) contractul încheiat cu prestatorul serviciilor;
- b) factura emisă de prestator;
- c) documentele din care să rezulte că serviciile sunt accesorii unui transport de bunuri care au fost exportate.

Dacă beneficiarul nu poate justifica scutirea de taxă, operațiunile sunt considerate taxabile. În cazul în care sunt achiziții intracomunitare de servicii, se aplică prevederile specifice de declarare a acestor operațiuni.

Exemplu: A facturează către B un serviciu de descărcare de bunuri efectuat pe teritoriul Elveției. Bunurile sunt transportate din Italia în Elveția. A este o persoană impozabilă stabilită în Franța, iar B este o persoană impozabilă stabilită în România. Locul serviciului de descărcare este în România, conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal. Fiind un serviciu accesoriu unui transport legat direct de un export de bunuri, beneficiarul va justifica scutirea de taxă, deoarece prestatorul nu este o persoană impozabilă stabilită în România și beneficiarul ar fi avut obligația plății taxei conform art. 307 alin. (2) din Codul fiscal, dacă operațiunea nu ar fi fost scutită de taxă. Deși operațiunea reprezintă o achiziție intracomunitară de servicii, B nu ar avea obligația să înscrie această operațiune în declarația recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal, dacă justifică scutirea de taxă.

(8) Scutirea de taxă prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, pentru alte prestări de servicii legate direct de exportul de bunuri, se justifică de către prestatorul serviciilor, în măsura în care locul prestării serviciilor este considerat a fi în România în conformitate cu prevederile art. 278 din Codul fiscal și dacă acesta ar fi fost persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul în care nu se aplica o scutire de taxă. Documentele pe baza cărora se justifică scutirea de taxă sunt:

- a) contractul încheiat cu beneficiarul;
- b) factura emisă de prestator;
- c) documentele din care să rezulte că prestările de servicii efectuate sunt legate direct de exportul de bunuri.

Exemplele prezentate la alin. (6) sunt avute în vedere corespunzător și pentru serviciile prevăzute de prezentul alineat.

(9) Dacă locul serviciilor legate direct de exportul de bunuri este în România, scutirea de taxă prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se justifică de beneficiarul serviciilor, dacă acesta ar fi persoana obligată la plata taxei conform art. 307 din Codul fiscal, în situația în care operațiunea nu ar fi scutită, pe baza următoarelor documente:

- a) contractul încheiat cu prestatorul serviciilor;
- b) factura emisă de prestator;
- c) documentele din care să rezulte că prestările de servicii sunt legate direct de exportul de bunuri.

Exemplul prezentat la alin. (7) este avut în vedere corespunzător pentru serviciile prevăzute de prezentul alineat.

Art. 5. — (1) Sunt scutite de taxă, potrivit prevederilor art. 294 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, prestările de servicii, inclusiv transportul și serviciile accesorii transportului, legate direct de importul de bunuri, dacă valoarea acestora este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 289 din Codul fiscal.

(2) Scutirea de taxă prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, pentru serviciile de transport de bunuri legate direct de importul de bunuri, se justifică de prestator, în măsura în care locul prestării serviciilor este considerat a fi în România în conformitate cu prevederile art. 278 din Codul fiscal și dacă aceasta ar fi fost persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul în care nu se aplica o scutire de taxă. Documentele pe baza cărora se justifică scutirea de taxă sunt:

a) factura sau, după caz, pentru persoanele care prestează efectiv serviciul de transport, documentul specific de transport,

dacă acesta conține cel puțin informațiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal;

- b) contractul încheiat cu beneficiarul;
- c) documentele specifice de transport, în funcție de tipul transportului, sau, după caz, copii de pe aceste documente;
- d) documentele din care să rezulte că bunurile transportate au fost importate în Uniunea Europeană și că valoarea serviciilor este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate.

Exemplul 1: A facturează către B un transport din Elveția în Italia. Ambele companii sunt persoane impozabile stabilite în România. Locul serviciului de transport este în România, conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, cu toate că locul importului de bunuri este în Italia. Fiind un transport aferent unui import de bunuri, prestatorul va justifica scutirea de taxă, deoarece beneficiarul este o persoană impozabilă stabilită în România și prestatorul ar fi avut obligația plății taxei dacă operațiunea nu ar fi fost scutită de taxă. Același raționament s-ar aplica în situația în care bunurile ar fi transportate din orice alt stat din afara Uniunii Europene în România, locul importului de bunuri fiind în România, dacă serviciul de transport este realizat de un prestator persoană impozabilă, stabilit în România, către un beneficiar persoană impozabilă, stabilit în România.

Exemplul 2: A facturează către B un transport din Elveția în Italia. A este o persoană impozabilă stabilită în România, iar B este o persoană impozabilă stabilită în Italia. Locul serviciului de transport este în Italia, conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal și în condițiile stabilite prin normele de aplicare a art. 278 alin. (2) din Codul fiscal. În acest caz, serviciul fiind neimpozabil în România, nu este necesară justificarea scutirii de taxă de către A. Deși operațiunea reprezintă o prestare intracomunitară de servicii, A nu va fi obligat să înscrie această operațiune în declarația recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal, operațiunea fiind scutită de taxă în statul beneficiarului.

Exemplul 3: A facturează către B un transport din Turcia în Maroc. Ambele companii sunt persoane impozabile stabilite în România. Începând cu data de 1 ianuarie 2011, locul serviciului de transport nu este considerat a fi în România, conform art. 278 alin. (7) din Codul fiscal, prin urmare serviciul este neimpozabil în România din punctul de vedere al TVA.

(3) Dacă locul serviciilor de transport direct legate de importul de bunuri, a căror valoare este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 289 din Codul fiscal, este în România, scutirea de taxă prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal se justifică de beneficiarul serviciilor, dacă acesta ar fi persoana obligată la plata taxei conform art. 307 din Codul fiscal, în situația în care operațiunea nu ar fi scutită. Documentele pe baza cărora se justifică scutirea de taxă sunt:

- a) factura emisă de prestator sau, după caz, pentru persoanele care prestează efectiv serviciul de transport, documentul specific de transport, dacă acesta conține cel puțin informațiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal;
- b) contractul încheiat cu prestatorul;
- c) documentele specifice de transport, în funcție de tipul transportului, sau, după caz, copii de pe aceste documente;
- d) documentele din care să rezulte că bunurile transportate au fost importate în Uniunea Europeană și că valoarea serviciilor este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 289 din Codul fiscal sau echivalentului acestui articol din legislația altui stat membru.

Dacă beneficiarul nu poate justifica scutirea de taxă, operațiunile sunt considerate taxabile. În cazul în care sunt achiziții intracomunitare de servicii, se aplică prevederile specifice de declarare a acestor operațiuni.

Exemplu: A facturează către B un transport din Elveția în Italia. A este o persoană impozabilă stabilită în Franța, iar B este o persoană impozabilă stabilită în România. Locul serviciului de transport este în România, conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, cu toate că locul importului de bunuri este în Italia. Fiind un transport aferent unui import de bunuri, beneficiarul va

justifica scutirea de taxă, deoarece prestatorul nu este o persoană impozabilă stabilită în România și beneficiarul ar fi avut obligația plății taxei conform art. 307 alin. (2) din Codul fiscal, dacă operațiunea nu ar fi fost scutită de taxă. Deși operațiunea reprezintă o achiziție intracomunitară de servicii, B nu are obligația să înscrie această operațiune în declarația recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal, dacă ar justifica scutirea de taxă.

(4) În aplicarea prevederilor alin. (2) și (3) se consideră documente specifice de transport, în funcție de tipul transportului, documente precum cele menționate la art. 4 alin. (4).

(5) Scutirea de taxă prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, pentru prestările de servicii accesorii transportului și alte prestări de servicii, direct legate de importul de bunuri, dacă valoarea acestora este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 289 din Codul fiscal, se justifică de prestator, în măsura în care locul prestării serviciilor este considerat a fi în România în conformitate cu prevederile art. 278 din Codul fiscal și dacă acesta ar fi fost persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul în care nu se aplica o scutire de taxă. Documentele pe baza cărora se justifică scutirea de taxă sunt:

a) factura emisă de prestator;
b) contractul încheiat cu beneficiarul;
c) documentele din care să rezulte că prestările de servicii sunt accesorii transportului bunurilor importate în Uniunea Europeană sau sunt servicii aferente importului de bunuri în Uniunea Europeană și că valoarea serviciilor este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate.

Exemplul 1: A facturează către B un serviciu de descărcare de bunuri efectuat în Italia, aferent unui transport din Elveția în Italia. Ambele companii sunt persoane impozabile stabilite în România. Locul serviciului de descărcare este în România, conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, cu toate că locul importului de bunuri este în Italia. Fiind un serviciu accesoriu unui transport direct legat de un import de bunuri, prestatorul va justifica scutirea de taxă, deoarece beneficiarul este o persoană impozabilă stabilită în România și prestatorul ar fi avut obligația plății taxei dacă operațiunea nu ar fi fost scutită de taxă. Fiind un serviciu prestat între două persoane impozabile stabilite în România, nu este considerat un serviciu intracomunitar.

Exemplul 2: A facturează către B un serviciu de descărcare de bunuri efectuat în Italia, aferent unui transport din Elveția în Italia. A este o persoană impozabilă stabilită în România, iar B este o persoană impozabilă stabilită în Italia. Locul serviciului de descărcare este în Italia, conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal și în condițiile stabilite prin normele de aplicare a acestui articol. În acest caz, serviciul fiind neimpozabil în România, A nu trebuie să justifice scutirea de taxă prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal. Deși operațiunea reprezintă o prestare intracomunitară de servicii, A nu va fi obligat să înscrie această operațiune în declarația recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal, fiind scutită de taxă în statul beneficiarului.

Exemplul 3: A facturează către B un serviciu de descărcare de bunuri din camioane, serviciul fiind efectuat pe teritoriul Elveției. Bunurile sunt transportate din Serbia în Elveția. Ambele companii sunt persoane impozabile stabilite în România. Locul serviciului de descărcare este în România, conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal. Nefiind un serviciu accesoriu unui transport aferent unui import de bunuri în teritoriul Uniunii Europene, nu este aplicabilă nicio scutire de taxă. Persoana obligată la plata taxei este prestatorul A, conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal, care va emite o factură cu TVA către B.

(6) Dacă locul serviciilor accesorii transportului și altor prestări de servicii, direct legate de importul de bunuri a căror valoare este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 289 din Codul fiscal, este în România, scutirea de

taxă prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal se justifică de beneficiarul serviciilor, dacă acesta ar fi persoana obligată la plata taxei conform art. 307 din Codul fiscal, în situația în care operațiunea nu ar fi scutită, cu următoarele documente:

a) factura emisă de prestator;
b) contractul încheiat cu prestatorul;
c) documentele din care să rezulte că serviciile respective sunt accesorii transportului bunurilor importate sau sunt aferente importului de bunuri în Uniunea Europeană și că valoarea serviciilor este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate.

Dacă beneficiarul nu poate justifica scutirea de taxă, operațiunile vor fi considerate taxabile. În cazul în care sunt achiziții intracomunitare de servicii, vor fi aplicate prevederile specifice de declarare a acestor operațiuni.

Exemplu: A facturează către B descărcarea bunurilor din camion efectuată în Italia. Bunurile au fost transportate din Elveția în Italia. A este o persoană impozabilă stabilită în Franța, iar B este o persoană impozabilă stabilită în România. Locul serviciului de descărcare direct legat de importul de bunuri este în România, conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, cu toate că locul importului este în Italia. Fiind un serviciu accesoriu unui import de bunuri, beneficiarul B va justifica scutirea de taxă, deoarece prestatorul A nu este o persoană impozabilă stabilită în România și beneficiarul ar fi avut obligația plății taxei conform art. 307 alin. (2) din Codul fiscal, dacă operațiunea nu ar fi fost scutită de taxă. Deși operațiunea reprezintă o achiziție intracomunitară de servicii, B nu ar avea obligația să înscrie această operațiune în declarația recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal, dacă ar justifica scutirea de taxă.

Art. 6. — (1) Sunt scutite de taxă, potrivit prevederilor art. 294 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, prestările de servicii efectuate în România asupra bunurilor mobile achiziționate ori importate în vederea prelucrării în România și care ulterior sunt transportate în afara Uniunii Europene de către prestatorul serviciilor sau de către client, dacă acesta nu este stabilit în România, ori de altă persoană în numele oricăruia dintre aceștia. Scutirea de taxă pe valoarea adăugată prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal se aplică prestărilor de servicii de prelucrare și în cazul în care prestatorul de servicii care efectuează aceste servicii în baza unui contract încheiat cu un client nestabilit în România achiziționează sau importă bunuri în vederea încorporării în produsul prelucrat ori în vederea utilizării în legătură directă cu produsele prelucrate. Scutirea de taxă prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal se aplică pentru prestările de servicii pentru care locul prestării se consideră în România, conform prevederilor art. 278 din Codul fiscal, și se justifică cu documentele prevăzute la alin. (3) sau (4), după caz. Orice bun încorporat în produsul prelucrat, ambalajele sau alte bunuri utilizate în legătură directă cu produsul prelucrat sunt accesorii serviciilor realizate și nu vor fi tratate ca livrări de bunuri, ci ca fiind parte a serviciului prestat.

(2) În cazul bunurilor importate în România în vederea prelucrării, calitatea de importator o poate avea, conform titlului VII din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, fie proprietarul bunurilor, fie persoana impozabilă înregistrată conform art. 316 din Codul fiscal, care importă bunuri în România în regimul vamal de perfecționare activă în sistem de rambursare, prevăzut la art. 114 paragraful 1 lit. (b) din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, în vederea prelucrării, cu condiția ca bunurile rezultate ca urmare a acestor operațiuni să fie reexportate în afara Uniunii Europene sau să fie achiziționate de către persoana impozabilă respectivă. În situația în care bunurile rezultate în urma prelucrării nu sunt reexportate în afara Uniunii Europene, prestatorul de servicii care a importat bunurile în România în vederea prelucrării pierde dreptul de deducere a

taxei pe valoarea adăugată aferente importului, cu excepția cazului în care achiziționează bunurile rezultate în urma prelucrării sau refacturează valoarea bunurilor importate în vederea prelucrării și taxa pe valoarea adăugată aferentă către proprietarul bunurilor, caz în care refacturarea întregii valori a bunurilor este avută în vedere doar în scopul taxei pe valoarea adăugată, neimplicând existența unei tranzacții comerciale. În situația în care locul prestării este considerat a fi în România conform prevederilor art. 278 din Codul fiscal, dacă bunurile rezultate în urma prelucrării nu sunt reexportate în afara Uniunii Europene, prestările de servicii de prelucrare nu sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată. Dacă serviciile sunt prestate către un beneficiar persoană impozabilă, stabilit în alt stat membru, locul prestării se consideră în statul membru în care este stabilit beneficiarul conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal și în condițiile stabilite prin normele de aplicare a acestui articol, serviciile fiind neimpozabile în România. Totuși, prestatorul nu are obligația de a depune declarația recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal, dacă prestarea de servicii este scutită de TVA în statul beneficiarului.

(3) Scutirea de taxă prevăzută la alin. (1), pentru prelucrarea bunurilor mobile corporale achiziționate din România sau din alte state membre ori importate de către clientul care nu este stabilit în România, se justifică de prestatorul serviciilor cu următoarele documente:

a) contractul încheiat cu clientul care nu este stabilit în România;

b) factura pentru serviciile de prelucrare efectuate;

c) copie de pe unul dintre următoarele documente:

1. certificarea încheierii operațiunii de export de către biroul vamal de export sau, după caz, notificarea de export certificată de biroul vamal de export, în cazul declarației vamale de export pe cale electronică; sau

2. exemplarul 3 al documentului administrativ unic, folosit ca declarație de export pe suport hârtie, certificat pe verso de biroul vamal de ieșire.

(4) Scutirea de taxă prevăzută la alin. (1), pentru prelucrarea bunurilor mobile corporale importate de către prestatorul de servicii, se justifică de prestator cu următoarele documente:

a) contractul încheiat cu clientul care nu este stabilit în România;

b) factura pentru serviciile prestate;

c) autorizația de perfecționare activă în sistem de rambursare;

d) declarația vamală pentru regimul vamal de perfecționare activă în sistemul de rambursare;

e) dovada exportului/reexportului bunurilor rezultate în urma prelucrării, care confirmă că acestea au părăsit teritoriul vamal comunitar, reprezentată de unul dintre următoarele documente:

1. certificarea încheierii operațiunii de export de către biroul vamal de export sau, după caz, notificarea de export certificată de biroul vamal de export, în cazul declarației vamale de export pe cale electronică; sau

2. exemplarul 3 al documentului administrativ unic, folosit ca declarație de export pe suport hârtie, certificat pe verso de biroul vamal de ieșire.

Exemplul 1: A facturează către B servicii de confecționare produse textile, materiile prime fiind achiziționate din Franța de către client, respectiv de B. A este o persoană impozabilă stabilită în România, iar B este o persoană impozabilă stabilită în Elveția. Locul prestării serviciilor fiind în România conform art. 278 alin. (6) din Codul fiscal, deoarece beneficiarul este o persoană impozabilă stabilită în afara Uniunii Europene, A trebuie să justifice scutirea de TVA, întrucât ar fi avut obligația plății taxei dacă operațiunea nu ar fi fost scutită de taxă.

Exemplul 2: A facturează către B servicii de confecționare produse textile, materiile prime fiind achiziționate din Franța de către client, respectiv de B. A este o persoană impozabilă

stabilită în România, iar B este o persoană impozabilă stabilită în Italia. Locul prestării serviciilor se consideră a fi în Italia, conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal și în condițiile stabilite prin normele de aplicare a acestui articol, serviciile fiind neimpozabile în România. Deși operațiunea reprezintă o prestare intracomunitară de servicii, prestatorul nu are obligația de a depune declarația recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal, dacă prestarea de servicii este scutită de TVA în statul beneficiarului, respectiv în Italia.

Art. 7. — (1) Partea din transportul internațional de persoane pentru care se aplică scutirea de taxă prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal este transportul pentru care locul prestării se consideră a fi în România, potrivit art. 278 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal.

(2) Scutirea de taxă prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal pentru transportul internațional de persoane cu mijloace auto se justifică cu următoarele documente:

a) licența de transport, după caz;

b) caietul de sarcini al licenței de traseu, după caz;

c) foaia de parcurs sau alte documente din care să rezulte data de ieșire/intrare din/în țară, vizate, după caz, de organul vamal. În lipsa vizei organului vamal, pentru transporturile internaționale din teritorii necomunitare spre România și din România spre teritorii necomunitare, se va accepta o declarație pe propria răspundere a reprezentantului legal al transportatorului sau a casei de expediție;

d) diagrama biletelor de călătorie sau, după caz, facturile, în cazul curselor ocazionale;

e) factura pentru contravaloarea biletelor vândute, în situația în care vânzarea biletelor se face prin intermediari.

(3) Scutirea de taxă prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal, pentru transportul internațional de persoane efectuat cu alte mijloace de transport decât cele prevăzute la alin. (2), cum ar fi transportul internațional aerian, fluvial, maritim, feroviar, de persoane, se justifică de către transportatori cu:

a) documentele specifice de transport, din care să rezulte traseul transportului, data de ieșire/intrare din/în țară, după caz;

b) factura, în situația în care biletele de călătorie au fost vândute prin intermediari;

c) borderoul/diagrama biletelor de călătorie vândute sau, după caz, facturile, în cazul curselor ocazionale.

Art. 8. — (1) Conform art. 294 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal sunt scutite de taxă, în cazul navelor atribuite navigației în largul mării și care sunt utilizate pentru transportul de călători/bunuri cu plată sau pentru activități comerciale, industriale sau de pescuit, precum și în cazul navelor utilizate pentru salvare ori asistență pe mare sau pentru pescuitul de coastă, următoarele operațiuni:

1. livrarea, modificarea, repararea, întreținerea, navlosirea, leasingul și închirierea de nave, precum și livrarea, leasingul, închirierea, repararea și întreținerea de echipamente încorporate sau utilizate pe nave, inclusiv echipamente de pescuit;

2. livrarea de carburanți și provizii destinate a fi utilizate pe nave, inclusiv pentru navele de război încadrate în Nomenclatura combinată (NC) cod 8906 10 00, care părăsesc țara și se îndreaptă spre porturi străine unde vor fi ancorate, cu excepția proviziilor la bordul navelor în cazul navelor folosite pentru pescuitul de coastă;

3. prestările de servicii, altele decât cele prevăzute la pct. 1, efectuate pentru nevoile directe ale navelor și/sau pentru încărcătura acestora.

(2) Livrările de bunuri și prestările de servicii prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. h) pct. 1 și 3 din Codul fiscal cuprind, printre altele, operațiuni precum:

a) livrarea de echipamente încorporate în nave sau utilizate pe acestea;

b) modernizarea, renovarea, revizia și repararea navelor, respectiv orice lucrări necesare pentru utilizarea ori reutilizarea

acestora sau readucerea la starea lor inițială, inclusiv operațiuni precum vopsirea, refacerea instalațiilor, lucrări de tâmplărie, instalarea materialelor termoizolatoare și electrice;

c) serviciile necesare pentru menținerea navelor, a echipamentelor și sistemelor acestora în perfectă stare de funcționare, inclusiv întreținerea, măsurile de prevenire a incendiilor, decontaminarea;

d) serviciile experților, prestate în cadrul lucrărilor de reparații și al lucrărilor de reparare, renovare și întreținere a navelor și a sistemelor și echipamentelor acestora. Aceste servicii includ și inspecțiile pentru constatarea respectării măsurilor de siguranță, inspecția navelor, inspecția tehnică a echipamentelor, investigațiile legate de incendii sau alte calamități survenite la bord;

e) lucrările de reparații și întreținere a bunurilor ce sunt integrate în nave sau direct utilizate pentru exploatarea acestora, cum ar fi containerele utilizate pentru depozitarea bagajelor, alimentelor, în cazul navelor de pasageri;

f) navlosirea, leasingul și închirierea navelor. Prin *navlosire* se înțelege contractul prin care navlosantul pune la dispoziția navlositorului pentru transport o navă, părți din ea sau o încăpere a ei;

g) serviciile necesare pentru exploatarea navelor și a încărcăturii acestora înainte, în timpul și după efectuarea unei călătorii, la sosirea în porturi, la staționarea și la plecarea din porturi, inclusiv:

1. serviciile asigurate de piloți pentru facilitarea intrării și ieșirii din porturi, servicii constând în remorcare, împingere, protejare, curățenie;

2. utilizarea porturilor, respectiv utilizarea macaralelor, cheiurilor, debarcaderelor, serviciilor de telecomunicații și utilizarea instalațiilor radar;

3. serviciile administrative și serviciile de comunicații;

h) serviciile asigurate pentru nevoile directe ale pasagerilor și echipajului și/sau încărcăturii transportate de nave, incluzând:

1. asistența necesară pasagerilor și echipajului asigurată în contul armatorului cu ocazia transportului maritim, cum ar fi întocmirea documentelor de călătorie, servicii de cazare și alimentație asigurate pasagerilor, în cazul în care aceste servicii trebuie asigurate prin contractul de transport;

2. serviciile aferente bunurilor transportate de nave, cum ar fi serviciile necesare pentru manipularea, protejarea și conservarea bunurilor transportate, inclusiv serviciile specialiștilor în daune sau pentru protejarea apelor și zonelor înconjurătoare, pentru prevenirea poluării ori contaminării acestor ape și zone.

(3) În sensul art. 294 alin. (1) lit. h) pct. 2 din Codul fiscal, prin *provizii* se înțelege bunurile necesare aprovizionării navelor. Bunurile pentru aprovizionare și alimentare cu combustibil cuprind, printre altele:

a) aprovizionarea la bord: bunuri care sunt exclusiv utilizate pentru consumul la bord de către membrii echipajului și pasagerii vasului, cum ar fi mâncarea și băuturile;

b) combustibili și lubrifianți, în stare solidă, lichidă sau gazoasă. Aceste bunuri sunt necesare pentru funcționarea corespunzătoare a motoarelor și a altor utilaje și echipamente aflate la bord;

c) consumabilele, aparatele și proviziile de obicei utilizate la bord de echipaj și pasageri, cum ar fi: tacâmurile, aparatele de gătit, fețele de masă, instrumentele și produsele de curățare, instrumentele pentru lucrările de reparații și întreținere și bunurile consumabile utilizate pentru conservarea, tratarea sau prepararea la bord a mărfurilor transportate, cum ar fi, de exemplu, gheața și sarea pentru conservarea peștelui pe un vas de pescuit.

(4) Justificarea scutirii de taxă pe valoarea adăugată se realizează fie de furnizor/prestator, fie de beneficiar, pe baza documentelor care atestă că livrările de bunuri și prestările de servicii sunt destinate scopurilor prevăzute de lege. În cazul

navelor, care nu sunt noi, utilizate pentru transportul de călători/bunuri cu plată sau pentru activități comerciale, industriale sau de pescuit, care sunt atribuite navigației în largul mării, scutirile de TVA prevăzute de art. 294 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal se aplică dacă nava este efectiv și preponderent utilizată pentru navigație în largul mării pe o perioadă de cel mult 5 ani. Pentru a determina dacă o navă este efectiv și preponderent utilizată în largul mării nu pot fi luate în calcul doar criteriile obiective, cum ar fi lungimea sau tonajul navei, însă acestea ar putea fi utilizate pentru a exclude din domeniul de aplicare a scutirilor navele care, în orice caz, nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, respectiv nu ar fi capabile pentru navigație în largul mării. Cerința referitoare la navigația în largul mării nu se aplică scutirilor de TVA prevăzute de art. 294 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal în cazul navelor utilizate pentru salvare ori asistență pe mare sau pentru pescuitul de coastă. Pentru a stabili dacă o navă, care îndeplinește condițiile obiective de a fi capabilă să navigheze în largul mării datorită lungimii și tonajului, a fost efectiv și preponderant utilizată pentru navigație în largul mării, pot fi utilizate mijloace de probă prevăzute de Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, sau orice alte mijloace de probă prevăzute de lege. Conceptul de navigație „în largul mării” în sensul Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată și al art. 294 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal acoperă orice parte a mării în afara apelor teritoriale ale oricărei țări, care este dincolo de limita de 12 mile marine, măsurată de la liniile de bază stabilite în conformitate cu dreptul internațional al mării (Convenția Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării, semnată la Montego Bay la 10 decembrie 1982).

(5) Scutirea prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal se aplică atât pentru livrările de bunuri/prestările de servicii realizate în beneficiul direct al armatorilor de nave, cât și în situația în care între furnizori/prestatori și armator se interpune un agent de navă. Scutirea de taxă pentru prestările de servicii prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. h) pct. 1 și 3 din Codul fiscal se justifică de către prestatorul serviciilor, în măsura în care locul prestării serviciilor este considerat a fi în România în conformitate cu prevederile art. 278 din Codul fiscal și dacă acesta ar fi fost persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul în care nu se aplica o scutire de taxă. Dacă locul prestărilor de servicii prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. h) pct. 1 și 3 din Codul fiscal este în România, scutirea de taxă se justifică de beneficiarul serviciilor, dacă acesta ar fi persoana obligată la plata taxei conform art. 307 din Codul fiscal, în situația în care operațiunea nu ar fi scutită.

(6) În cazul prestărilor de servicii și/sau a livrărilor de bunuri efectuate pentru nevoile directe ale navelor și/sau pentru încărcătura acestora, pentru care se aplică scutirea prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, beneficiarul trebuie să pună la dispoziția prestatorului/furnizorului o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că nava respectivă este efectiv și preponderent utilizată în largul mării, conform prevederilor alin. (4).

(7) În cazul livrărilor de nave noi, respectiv de nave care nu au fost utilizate, scutirea prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal se aplică pe baza criteriilor obiective, cum ar fi lungimea sau tonajul navei, care le face capabile pentru a fi utilizate în largul mării, și a declarației pe propria răspundere a cumpărătorului din care să rezulte că nava va fi utilizată efectiv și preponderent în largul mării.

Exemplul 1: A facturează către B servicii de reparații ale unei nave destinate transportului în largul mării, serviciile fiind efectuate pe teritoriul României. A este o persoană impozabilă stabilită în România, iar B este o persoană impozabilă stabilită în Norvegia. Locul prestării serviciului fiind în România conform art. 278 alin. (6) din Codul fiscal, deoarece beneficiarul este o persoană impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană,

prestatorul trebuie să justifice scutirea de taxă, întrucât ar fi fost persoana obligată la plata taxei dacă operațiunea nu era scutită.

Exemplul 2: A facturează către B servicii de reparații ale unei nave destinate transportului în largul mării. A este o persoană impozabilă stabilită în Dubai, iar B este o persoană impozabilă stabilită în România. Locul prestării serviciului este în România conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, deoarece beneficiarul este o persoană impozabilă stabilită în România. Prestatorul nefiind stabilit în România, beneficiarul trebuie să justifice scutirea de taxă, întrucât ar fi fost persoana obligată la plata taxei dacă operațiunea nu era scutită.

Exemplul 3: A livrează o navă, care este utilizată deja, către B. Nava îndeplinește criteriile obiective, cum ar fi lungimea sau tonajul navei, care o fac capabilă pentru a fi utilizată în largul mării. În vederea aplicării scutirii de TVA furnizorul, A, trebuie să facă dovada faptului că nava a fost utilizată efectiv și preponderent în largul mării, pe o perioadă de cel mult 5 ani.

(8) Scutirea de taxă pe valoarea adăugată nu se acordă pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii destinate construirii navelor prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, cu excepția situației în care se aplică alte scutiri prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal sau la art. 295 din Codul fiscal. Livrările de bunuri destinate construirii navelor prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal sau pentru orice alt tip de nave pot fi scutite de taxă pe valoarea adăugată, conform prevederilor art. 294 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, dacă livrarea respectivă se încadrează într-o măsură de simplificare prevăzută prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(9) Prin *transport internațional*, în sensul art. 294 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, se înțelege transportul care are fie punctul de plecare, fie punctul de sosire în afara țării, fie ambele puncte în afara țării.

Art. 9. — (1) În sensul art. 294 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal se aplică scutirea de taxă în cazul companiilor aeriene care în principal realizează transport internațional de persoane și/sau de mărfuri efectuat cu aeronave, pentru următoarele operațiuni:

1. livrarea, modificarea, repararea, întreținerea, leasingul și închirierea aeronavelor, precum și livrarea, leasingul, închirierea, repararea și întreținerea echipamentelor încorporate sau utilizate pe aceste aeronave;

2. livrarea de carburanți și provizii destinate a fi utilizate pe aeronave;

3. prestarea de servicii, altele decât cele prevăzute la pct. 1 sau la art. 296 din Codul fiscal efectuate pentru nevoile directe ale aeronavelor și/sau pentru încărcătura acestora.

(2) O companie aeriană este orice persoană impozabilă ale cărei activități includ transportul, pe calea aerului, de pasageri sau de marfă în regim de închiriere sau cu plată. Aceasta include toate liniile aeriene internaționale ce asigură transporturi internaționale regulate de pasageri și/sau de bunuri și toate companiile ce efectuează transporturi internaționale charter de pasageri și/sau de marfă. Încărcătura reprezintă orice bunuri ce pot fi transportate pe calea aerului, inclusiv corespondența și animalele.

(3) Livrările de bunuri și prestările de servicii prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. i) pct. 1 și 3 din Codul fiscal cuprind, printre altele, operațiuni precum:

a) livrarea de echipamente încorporate în aeronave sau utilizate pe acestea;

b) modernizarea, renovarea, revizia și repararea aeronavelor, respectiv orice lucrări necesare pentru utilizarea sau reutilizarea acestora sau readucerea la starea lor inițială, inclusiv operațiuni precum vopsirea, refacerea instalațiilor, lucrări de tâmplărie, instalarea materialelor termoizolatoare și electrice;

c) serviciile necesare pentru menținerea aeronavelor, a echipamentelor și sistemelor acestora în perfectă stare de funcționare, inclusiv întreținerea, măsurile de prevenire a incendiilor, decontaminarea;

d) serviciile experților, prestate în cadrul lucrărilor de reparații și al lucrărilor pe care le presupun repararea, renovarea și întreținerea aeronavelor și a sistemelor și echipamentelor acestora. Aceste servicii includ și inspecțiile pentru constatarea respectării măsurilor de siguranță, inspecția aeronavelor, inspecția tehnică a echipamentelor, investigațiile legate de incendii sau alte calamități survenite la bord;

e) lucrări de reparații și întreținere a bunurilor integrate în aeronave sau care sunt direct și permanent utilizate pentru exploatare, cum ar fi containerele, făcute la comandă, utilizate în aeronave pentru depozitarea bagajelor, alimentelor;

f) leasingul și închirierea aeronavelor;

g) serviciile necesare pentru exploatarea aeronavelor și a încărcăturii acestora înainte, în timpul și după o călătorie, la sosirea în aeroporturi, la staționarea și la plecarea din aeroporturi, incluzând:

1. servicii necesare pentru aterizare, decolare sau staționare în aeroporturi, inclusiv servicii constând în remorcare, împingere, protecție, curățenie;

2. utilizarea aeroporturilor și, mai concret, utilizarea pistelor, serviciilor de telecomunicații și utilizarea instalațiilor radar;

3. serviciile administrative și serviciile de comunicații;

h) servicii asigurate pentru nevoile directe ale pasagerilor și echipajului și/sau ale încărcăturii transportate de aeronave, inclusiv:

1. asistența necesară pasagerilor și echipajului asigurată pe seama operatorului aerian cu ocazia transportului aerian, cum ar fi întocmirea documentelor de călătorie și cazarea, masa și băutura asigurate pasagerilor, în cazul în care aceste servicii trebuie asigurate în baza contractului de transport;

2. serviciile referitoare la bunurile transportate de aeronave, cum ar fi serviciile necesare pentru manipularea, protejarea și conservarea bunurilor transportate, inclusiv serviciile asigurate de specialiștii în „daune” sau pentru protejarea mediului înconjurător, respectiv pentru prevenirea poluării ori contaminării acestor zone.

(4) În sensul art. 294 alin. (1) lit. i) pct. 2 din Codul fiscal, prin *provizii* se înțelege bunurile necesare aprovizionării aeronavelor. Bunurile pentru aprovizionare și alimentare cu combustibil cuprind, printre altele:

a) bunuri care sunt exclusiv utilizate pentru consumul la bord de către membrii echipajului și pasagerii aeronavei, cum ar fi mâncarea și băuturile;

b) combustibili și lubrifianți, în stare solidă, lichidă sau gazoasă. Aceste bunuri sunt necesare pentru funcționarea corespunzătoare a motoarelor și a altor utilaje și echipamente aflate la bord;

c) consumabile, aparate și proviziile utilizate de obicei la bord de echipaj și pasageri, cum ar fi tacâmurile, aparatele de gătit, fețele de masă, instrumentele și produsele de curățare, uneltele pentru lucrările de reparații și întreținere și bunurile consumabile utilizate pentru conservarea, tratarea sau prepararea la bord a mărfurilor transportate.

(5) În cazul companiilor aeriene care nu sunt stabilite în România, în scopul aplicării scutirilor se va considera că activitatea acestora constă întotdeauna, în principal, în transportul internațional de persoane și/sau de mărfuri efectuat cu plată. În cazul companiilor aeriene stabilite în România, direcția competentă din cadrul Ministerului Transporturilor va emite un certificat care atestă faptul că activitatea acestora constă, în principal, în transportul internațional de persoane și/sau de mărfuri efectuat cu plată, care va fi transmis în copie furnizorilor/prestatorilor, ca document justificativ pentru aplicarea scutirii. Certificatul va fi eliberat la solicitarea companiilor aeriene, după cum urmează:

a) în cazul în care certificatul este solicitat în anul curent pentru anul următor, va fi avută în vedere activitatea desfășurată în anul solicitării și certificatul va fi valabil de la data de 1 ianuarie până la data de 31 decembrie a anului calendaristic următor;

b) în situația în care certificatul nu a fost solicitat în anul curent pentru anul următor, va fi avută în vedere activitatea desfășurată în anul precedent și certificatul va fi valabil de la data emiterii până la data de 31 decembrie a anului în care a fost eliberat;

c) în cazul companiilor aeriene nou-înființate, certificatul va fi eliberat în anul înființării pe baza planului de afaceri prezentat direcției competente din cadrul Ministerului Transporturilor și va fi valabil de la data emiterii până la data de 31 decembrie a anului în care a fost eliberat.

(6) Scutirea de taxă pe valoarea adăugată nu se acordă pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii destinate construirii aeronavelor prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal. Livrările de bunuri destinate construirii aeronavelor prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal sau pentru orice alt tip de aeronave pot fi scutite de taxa pe valoarea adăugată conform prevederilor art. 294 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, dacă livrarea respectivă se încadrează într-o măsură de simplificare prevăzută prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(7) Justificarea scutirii de taxă pe valoarea adăugată se realizează pe baza documentelor care atestă că livrările de bunuri și prestările de servicii sunt destinate scopurilor prevăzute de lege și a certificatului prevăzut la alin. (5) pentru companiile aeriene stabilite în România. Scutirea de taxă pentru prestările de servicii prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. i) pct. 1 și 3 din Codul fiscal se justifică de către prestatorul serviciilor, în măsura în care locul prestării serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 278 din Codul fiscal și dacă acesta ar fi fost persoana obligată la plata taxei, conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul în care nu se aplică o scutire de taxă. Dacă locul prestărilor de servicii prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. i) pct. 1 și 3 din Codul fiscal este în România, scutirea de taxă se justifică de beneficiarul serviciilor, dacă acesta ar fi persoana obligată la plata taxei conform art. 307 din Codul fiscal, în situația în care operațiunea nu ar fi scutită.

(8) În sensul art. 294 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal, transportul internațional are înțelesul de la art. 8 alin. (9).

Art. 10. — (1) Scutirea de taxă pentru livrările intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 294 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, cu excepțiile de la pct. 1 și 2 ale aceleiași litere a), se justifică pe baza următoarelor documente:

a) factura în care trebuie să fie menționat codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului în alt stat membru;

b) documentul care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru; și, după caz,

c) orice alte documente, cum ar fi: contractul/comanda de vânzare/cumpărare, documentele de asigurare.

(2) În cazul livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi către un cumpărător care nu comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, prevăzute la art. 294 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, scutirea de taxă se justifică prin:

a) factura sau, dacă furnizorul nu este o persoană impozabilă, contractul de vânzare-cumpărare;

b) documentul care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru sau, după caz, prin dovada înmatriculării mijlocului de transport nou în statul membru de destinație.

(3) În cazul livrărilor intracomunitare de produse accizabile prevăzute la art. 294 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, cu excepțiile de la pct. 1 și 2 ale aceleiași litere c), către o persoană impozabilă sau către o persoană juridică neimpozabilă care nu îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, în cazul în care transportul de bunuri este efectuat conform art. 34 alin. (1) și (2) ori art. 19 din Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE, scutirea de taxă se justifică prin:

a) factura care nu trebuie să conțină codul de înregistrare în scopuri de TVA al cumpărătorului în alt stat membru;

b) documentul care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru; și, după caz,

c) orice alte documente, cum ar fi: contractul/comanda de vânzare/cumpărare, documentele de asigurare.

(4) În cazul livrărilor intracomunitare asimilate de bunuri prevăzute la art. 270 alin. (10) din Codul fiscal, respectiv transferurile de bunuri, scutirea de taxă prevăzută la art. 294 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal se justifică, cu excepțiile prevăzute la același alineat, pe baza următoarelor documente:

a) autofactura prevăzută la art. 319 alin. (9) din Codul fiscal în care să fie menționat codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit în alt stat membru al persoanei care realizează transferul din România;

b) documentul care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru.

(5) În situația livrărilor intracomunitare de bunuri prevăzute la alin. (1), dacă inspecția fiscală a constatat că pe factură este înscris eronat codul de TVA al beneficiarului, pentru acordarea scutirii de TVA se va permite în timpul controlului corectarea facturii de către furnizor și se va verifica validitatea codului de TVA al beneficiarului de către organele de inspecție fiscală. Această factură va fi atașată de către furnizor facturii inițiale, fără să genereze înregistrări în decontul de taxă al perioadei fiscale în care se operează corecția.

(6) Scutirea unei livrări intracomunitare, în sensul articolului 294 alin. (2) din Codul fiscal, nu poate fi refuzată vânzătorului pentru simplul motiv că administrația fiscală a unui alt stat membru a efectuat o radiere cu efect retroactiv a codului de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei care a achiziționat bunul, de la o dată anterioară acestei livrări, deși radierea codului a intervenit după livrarea bunului, astfel cum s-a pronunțat Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauza C-273/11 – Mecsek Gabona.

(7) Prin documentele care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru se înțelege documentele care atestă în mod neechivoc transportul bunurilor din România în alt stat membru de către furnizor, de către beneficiar sau de către o persoană care acționează în numele unuia dintre aceștia, în funcție de tipul transportului, cum ar fi, fără a se limita la acestea, documentele de transport, în cazul în care există un contract de transport între părți sau alte documente care atestă transportul bunurilor, în cazul în care nu există un contract de transport între părți, cum ar fi situația în care furnizorul sau beneficiarul asigură transportul bunurilor cu mijloace proprii de transport.

Art. 11. — (1) Conform art. 296 din Codul fiscal sunt scutite de taxă serviciile prestate de persoanele care acționează în numele și în contul altei persoane, în cazul în care aceste servicii sunt prestate în legătură cu operațiunile scutite prevăzute la art. 294 și 295 din Codul fiscal, cu excepția operațiunilor prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. f) și la art. 294 alin. (2) din Codul fiscal. Scutirea de taxă se justifică de prestator în măsura în care locul prestării serviciului de intermediere este considerat a fi în România conform art. 278 din Codul fiscal și dacă acesta ar fi persoana obligată la plata TVA conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul în care nu s-ar aplica o scutire de TVA. Beneficiarul serviciului de intermediere are obligația să justifice scutirea de taxă dacă locul prestării este considerat în România conform art. 278 din Codul fiscal și în situația în care acesta ar fi persoana obligată la plata taxei conform art. 307 din Codul fiscal, dacă operațiunea nu ar fi scutită.

(2) Justificarea scutirii de taxă se realizează pe baza facturii și a documentelor care atestă că serviciile sunt prestate în legătură cu operațiunile scutite menționate la alin. (1).

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2016 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2016 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

